

Ježi Jankovski
(1887-1941)

IZ KRČME

Na zidu vesele svetiljke trepere,
od radosti skaču i smeju li se smeju...
Nije vreme misliti na sutra a i zašto bi??!
– svetovi se uobičajeno obrću.

Ogledala su se okupala u mračnom vrtlogu,
u noćnom ribnjaku pijane lune,
i ponovo u taktu očaravajuće tarantele
svoj sumanuti ples izvode uličarke!

Svetiljka do svetiljke smeju li se smeju,
danas znatno veselije nego
onda, kada se opraštah s gospođicom
Nadom:

U čašama se vino zlatno veseli...
Pijane svetiljke zrake svetlosti prosipaju...
I svakog časa čep iz boce izleti!

Iz zbirke *Glavni nosač posred ulice*, 1920.